14/03/2023

Опело и сахрана схимонахиње Теодоре, игуманије манастира Грачанице

Његово Преосвештенство Епископ рашко-призренски г. Теодосије служио је 11. марта 2023. године заупокојену свету Литургију у храму Успења Пресвете Богородице у манастиру Грачаници.

Уследила је опело и сахрана схимонахиње Теодоре, игуманије манастира Грачанице. Том приликом беседио је владика Теодисије:

– Преподобни оци игумани и браћо монаси, преподобне мати игуманије и сестре монахиње, пречасни оци свештеници, професори и ученици Призренске богословије, драга браћо и сестре, данас смо се сви сабрали у овој древној свештеној обитељи да молитвено испратимо нашу игуманију, мати Теодору, из овог пролазног земаљског и привременог живота у онај, нама од Бога обећани, непролазни и вечни живот на небу.

Живећи овде на земљи и благодарећи Богу на Његовом дару, својом вером, трудом и подвигом и у нади у безмерну Божју милост и доброту непрестано тежимо оном лепшем, од Бога нам припремљеном, животу у Царству Небеском. Чак штавише, све оно што чинимо и живимо овде на земљи свој

пуни смисао и значај може добити једино у заједници свих Светих и спашених на Небу. Господње су речи Његовим ученицима да „оно што око не виде и ухо не чу, и у срце човека не дође, то уготови Бог онима који га љубе“. Ове Господње речи и обећање, многи су, живећи земаљски живот у подвигу и труду, имали као водиљу кроз свој живот да би у датом тренутку ушли у радост Господа свога. Стојећи данас сабрани у овом храму, пред одром наше мати Теодоре, сведоци смо ових Христових речи, јер пред нама је наша мати, која је свим својим срцем и бићем љубила Господа и ближње Своје. Тако су се над њом у правом смислу испуниле ове речи.

Од раног детињства свог, научена од својих честитих и побожних родитеља, двенаестогодишња девојчица Милена (које је име добила на светом крштењу) напушта топли родитељски дом и на Христов позив, попут Светих апостола и жена мироносица, креће за Њим да Му служи целим својим бићем и животом. У тим њеним девојачким данима за њу није постојала препрека у идењу за Христом, као што ће то показати и касније, током целог њеног живота. Као искушеница трудила се да угоди Господу и сестрама, најпре, у манастиру Покрова Пресвете Богородице у Мрзеници, затим у манастиру Руденици да би, са благословом патријарха Германа, 1955. године дошла у ову свету обитељ Пресвете Богородице, у манастир Грачаницу, заједно са својом сестром (сада мати Тавитом) и игуманијом Татјаном.

Након четири године, од стране тадашњег Епископа рашко-призренског Павла, бива монашена добивши име по мученици Теодори, која ће јој бити пример како се воли Господ и како да Му цео свој живот верно служимо. У свом монашком животу, мати Теодора је прошла кроз многобројна послушања. Никада јој ништа није било тешко и са радошћу и песмом радила је и најтеже послове у манастиру. Сва њена радост и утеха били су јој манастир, мати игуманија и сестре монахиње. Скоро седам деценија свога монашког живота, мати Теодора је подарила овом манастиру, житељима Грачанице и нашој заветној земљи – Косову и Метохији. За то време она је многе задужила својом несебичном љубављу. Ширином своје душе, она је све грлила и Христом љубила: старе и младе, сиромашне, болесне, и све потребите. Њена милостива рука, била је стално испружена ка онима којима је помоћ била потребна.

На својим послушањима, попут најсветијих, ревновала је за дом Божји, за храм, за манастирску економију, за све посетиоце и ходочаснике, а као игуманија трудила се да свим сестрама буде права мајка, па некад и више од тога. Зато су је сви волели и ценили као особу која је увек била свима све,

како би Божанска љубав кроз њу могла да дође до свакога. Та Божанска, несебична љубав, била је главна одлика њеног живота. Захваљујући тој свакодневној жртви свога духа и живота, и несебичној љубави, којом је стално зрачила, наша мати Теодора се храбро и трпељиво суочавала са многим болестима и тегобама. Била је и остала нама свима пример како се радосно и трпељиво носи свој Крст кроз овај живот. Остаће нам у памћењу како се молитвом Господу побеђује и болест и сва искушења. Сестре монахиње су је затицале како је посвећено, седећи на свом одру, окретала бројаницу и понаособ се молила многим светитељима, призиваући њихову помоћ за себе и за све којима је Божанска помоћ и милост потребна. С тога је она, свој неизоставни крај у овом земаљском животу, у тешкој болести, лежећи на болесничком одру, окружена љубављу многих, дочекала насмејано, ведрог лица, мирно и спокојно, имајући чврсту веру, да је дошао тренутак да се она сретне са многожељеним Женихом своје душе.

Само пре неколико дана Господ ме је удостојио да је посетим у болници. Иако без свести, прикључена на апарате, наша мати је била спокојног лица. Изгледало је, као да је утонула у дубоку молитву и да жељно очекује када ће њена душа напустити многонапаћено тело и узлетети Господу у наручје. То се, ево, ускоро и догодило. Њена чиста душа је сада са светима и са анђелима, а ми овог тренутка спремамо и њено тело да буде погребено и сахрањено на овом светом месту, у ову свету косовско-метохијску земљу, где почивају кости многих мученика, преподобних и подвижника. За нашу мати, можемо са сигурношћу данас рећи да је „блажен пут којим данас иде њена душа, јер јој је од Господа припремљено место покоја“. Блажен је данас пут њене душе, јер је посве био блажен и њен живот овде на земљи. Вољеном Господу и Мајци Божјој предала је сву себе и сав свој живот, и зато се она данас неизмерно радује, рекао бих са свима нама заједно. Смрт праведника није губитак, већ је добитак за све нас у Цркви Божјој. Зато, данас сви овде заједно у глас кличемо Господу: Вечан јој спомен и Царство Небеско! Вечан јој спомен код Господа и свих нас. Амин!

spc.rs